

จากมนุษย์ การราคะนีไม่ธรรมชาติ ผู้ท่องเที่ยวในการภาพ ครอบงำหัวหมดเลย แค่มองตา ก็มีความสุข เทพเจ้าในชั้นประมิตลัสวดีก็เช่นกัน ผสมไม่เห็นเข้าสมสู่กัน แค่เดินไปด้วยกันก็มีความสุขแล้วไม่มีการตั้งครรภ์เหมือนมนุษย์ เหล่าบริวารต่างๆ จะพุดขึ้นเมื่อเทพตนนั้นมีวิมานเป็นของตนเอง”

อาจารย์พิพาก เมื่อได้สัมผัสแห่งดินแดนแห่งความสุขอันละเอียดเช่นนี้แล้ว ก็ได้เข้าใจสัจธรรมของรูปภาพ

“มีนา การที่จะข้ามภพ ที่เป็นความสุขทางรูป รถ กลิ่น เสียง มันยากยิ่ง หัวใจกระแสนี้มันซ่างผู้กรัด ริงตรึงจิตใจ มนุษย์จริงๆ ยกที่จะข้ามก้าวหัวใจแห่งการได้ ความพ่อใจในเสียง ความพ่อใจในรูปความพ่อใจในกลิ่น ไปได้ง่ายๆ ”

ในช่วงแห่งการปฏิบัติธรรมภาระ ด้วยเหตุแห่งความทุกข์ในเวทนาป่วยทางใจ การปฏิบัติธรรมภาระ ในช่วงเย็นต้องเดินจงกรมด้วยเท้าเปล่าขึ้นเขาภูเขาน้อยระยะทาง 18 ก.ม. ฝึกอารมณ์แห่งความตายก่อนตาย พิจารณาณรณะนุสติ เป็นอารมณ์ของจิต ทุกอริยานุสติ ครั้นพอดึงช่วงเวลา 02.00 น. (ตี 2) ก็ต้องเตรียมตัวเดินด้วยเท้าเปล่าๆ ไม่มีแม้แต่รองเท้า เป็นยานพาหนะนำพาภัยเดินจงกรมกลับ 18 ก.ม. กลับสู่บ้านเรือน ฝ่าเท้าเปล่าๆ กระแทกกับพื้นหิน พื้นดินชรุขระ เจocomหินแหลมๆ ปะทะเข้ากับผิวนิ่ม ความเจ็บปวดทรมานก็มีได้หวั่นไหวต่อโลกธาตุลังขาร ที่ทุกข์ทรมานเพียงเท่านี้ก็ไม่ เที่ยมเท่า ความทุกข์เวทนาทางจิตที่ได้รับ ในความผิดหวัง พลัดพรากจากกลิ่งปรารถนา นั้นมันยิ่งทุกข์ทรมานยิ่งกว่าความทุกข์ทางกาย เป็นไหนๆ

กับความทุกข์ที่บีบคั้น ในสภาพจะติดล้มลายจากความคาดหวัง ความสุข อันเป็น รูปธรรมในทางโลก ทรัพย์สมบัติเกียรติยศ การยอมรับจากคนในสังคม

ถึงแม้อาจารย์พิพาก จะต้องตกอยู่ในสภาพทุกข์ทางจิตเช่นนี้ แต่ก็ยังมียาชู กำลังใจอยู่ คือ ครอบครัวภรรยา เข้าใจกันเป็นอย่างดี เพราะคงไม่มีหนทางใดแก้ทุกข์ ทางใจได้ดีด้วยธรรมโภสต แห่งธรรมภาระ แต่ความแห่งแล้งภายในจิตนั้นของ อาจารย์พิพาก รินไธสงค์ กลับมีผู้เห็นใจเข้าใจอย่างช่วยเหลือในด้านต่างๆ คือ อาจารย์ ประทีบ เพื่อนครูด้วยกันที่เคยดูแลส่งข้าวส่งน้ำ ทำอาหารเจให้รับประทานเป็นประจำ จำพวกผัก และผลไม้ที่มีอยู่ตามท้องถิ่นนั้นเอง บ้างเป็นมะม่วงสุกกินกับข้าวเปล่าๆ

เมื่อได้ประสบการณ์ทางจิตอันเป็นยาแห่งยอดกำลังใจ จึงทำให้อาจารย์พิพาก ดำรงจิตในสมดุลธรรมฐาน ตั้งมั่นในรณะนุสติต่อไป.....

และอย่างศึกษาวู้เห็นเกี่ยวกับภพภูมิต่างเมื่อได้ประสบการณ์ในครั้งแรก จึงได้ กำหนดจิต ถอดภาระทิพย์เยือนดินแดนสวารค์ชั้นต่างๆ จนครบทั้ง 6 ชั้น คือ